

Kungsledenillä eli Kuninkaanpolulla saa sään salliessa ihailla upeita maisemia.

Tsietsa Kungsledenillä

7

Owla hiihti naapurissa

4

Suolla hiihtelyä Litokairassa

5

Tuhkat pois tulisijoista

8

Kerttu Kotakorpi Tampereella

8

Kuovza hiihteli Kilpisjärvellä

12

Mitä mieltä olet, jos yhdistyksemme nimi muuttuisi?

Talven ja kevään hiihtovaelukset ovat takanapäin ja nyt lankataan vaeluskenkiä sulan maan vaelluksia varten. Tunturiladun nettisivujen tapahtumakalenterissa onkin jo melkoinen määrä retkiä ja vaelluksia tulevalle kesälle. Ja näiden lisäksi varmaan monta muutakin tapahtumaa, joita ei ole tuolla julkaistu.

Osunen ennustuksellaan melko oikeaan, että ainakin helpohkot, matalan kynnyksen retket ja vaellukset sekä perheille suunnatut tapahtumat tulevat olemaan suosittuja.

Suomen Latu suunnitteli vuosi, pari siten järjestön nimen muuttamista Suomen Ulkoilu ry:ksi tai Suomen Ulkoilijat ry:ksi koska ”Latu” yhdistyksen nimessä on harhaanjohtava ja ei kerro koko toiminnasta. Hallitus kuitenkin päätti keskeyttää hankkeen. Osin yleisen vastustuksen johdosta ja varmaankin osin taloudellisten syiden vuoksi.

Uudelleen brändääminen olisi syönyt talousvaikeuksissa olleen järjestön varoja. Nyt järjestön talous on jo (onneksi) parempi, ja järjestö päätti huhtikuun lopun kevätkokouksessaan, ettei tällä kertaa ole tarvetta jäsenmaksukorotukselle.

Mutta tuohon nimiasiaan.

Mitäpä olisitte mieltä, jos Tunturilatu olisi tulevaisuudessa Tunturivaeltajat? Ja kerhot olisivat Tunturikerho Numeron sijaan Tunturivaeltajat Numero? Suurelle yleisölle ja miksei itsellekin huomattavasti kuvaavampi nimi.

Palautetta saa antaa, puolesta ja vastaan.

Toteaa vaelluskenkiään rasvaava ja ruokakuivurin kohta käyntiin laittava **Paavo**

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu & Polku -lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:

Paavo Ahonen

Veitsitie 14 A 9, 01640 VANTAA

puh.040 527 4639, pkahonen(at)gmail.com

Toimitussihteeri:

Satu Ojala,

puh. 050 523 4844, osatu7997(at)gmail.com

Tiedotustoimikunta 2025:

Taina Jääskeläinen (pj), Paavo Ahonen, Iitu Gerlin,

Inka Helenius, Mikko Suominen, Satu Ojala

sähköposti: tiedotus(at)tunturilatu.fi

Ilmoitushinnat:

0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa,

½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:

Huittisten Sanomalehti Oy

Asemakuja 2, 32700 HUITTINEN

Painopaikka:

Sanoma Manu, Tampere

Ilmestymisaikataulu 2025:

Numero Aineistopäivä Lehti jäsenillä

3 29.7. 3.9.

4 28.10. 3.12.

Osoitteen- ja nimenmuutokset:

Suomen Ladun

jäsenpalvelun kautta,

puh. 09 8567 7450 tai

jasenpalvelu@suomenlatu.fi

tai postitse:

Suomen Latu ry,

Jäsenpalvelu,

Olympiastadion

Paavo Nurmen tie 1,

00250 Helsinki

SUOMEN LATU

Vuoden 2025 kolmas lehti

ilmestyy 3. syyskuuta.

Aineistot tähän lehteen on toimitettava

29.7.2025 mennessä osoitteella

osatu7997(at)gmail.com

KANNESTA KANTEEN

Opas Lapinkulkijoille

Harri Ahonen: Pohjois-Lapin retkeilyreitit, 268 s. Julkaisija: Docendo

Tunnetulta retkeilykirjojen tekijältä **Harri Ahoselta** on jälleen tullut hyvä ja monipuolinen opas, joka esittelee 128 retkeilyreittiä Lapiasta. Tekijä on aina tutustunut reitteihin, kuvannut niitä ja tehnyt reittikuvaukset, joiden perusteella voi tehdä jo etukäteen virtuaalimatkan Pohjois-Lappiin.

Maastopyöräilyä vaelusreiteillä ei aina suosita, koska pyöräily kuluttaa reittejä enemmän, mitä kävely. Kuvatut reitit ovat käveltävissä ja vain kolme reittiä on kielletty maastopyöräilijöiltä.

Kirjan alkuosassa on kuvattu perinteistä valmistautumista retkille. On kiinnitetty

huomiota myös reittien esteettömyyteen ja kuvauksia löytyykin kymmenestä täysin esteettömästä reitistä.

Opas on tarkoitettu lähinnä päiväretkeilyyn. Ennen lukemista kannattaa tutustua kirjassa esitettyihin luokitteluihin. Rengasreitti sopii hyvin päiväretkille.

Pääosa kirjasta on käytetty kahdeksan alueen reittikuvauksiin alkaen Utsjoen reittikuvauksista.

Ensimmäinen reittikuvaus on Karigasniemen tieltä Kevon reittiä Luomusjärvelle ja siitä kaartaen Karigasniemen poroerotuspaikalle ja edelleen takaisin Karigasniemen tielle. Reitin pituus on 17,5 kilometriä ja se on kävelyreitti.

Vähän ihmettelin, kun tekstissä luki, että ”ylitys onnistuu parhaiten paksuilla

renkailla”. Pohja on tosiaan pehmeää hiekkaa. Kartta on pienipiirteinen ja sen katsomiseksi vaaditaan suurenuslasia.

Reittikuvausten taso vaihtelee ja tekstistä näkee, että kirjoittaja on ne itse kulkenut. Kuten alussa on todettu, kohteet on kuvattu paperille lyijykynällä. Kuvia on otettu ja julkaistu, silti jäin kaipaamaan kuvista kuvatekstejä.

Karttoja on paljon ja opas on enemmän etukäteen luettavaksi. Sateisessa säässä sen sivut eivät kestä sadetta. Samoin karttojen tulkinta ja lukeminen ovat hämärässä teltassakin vaikeaa.

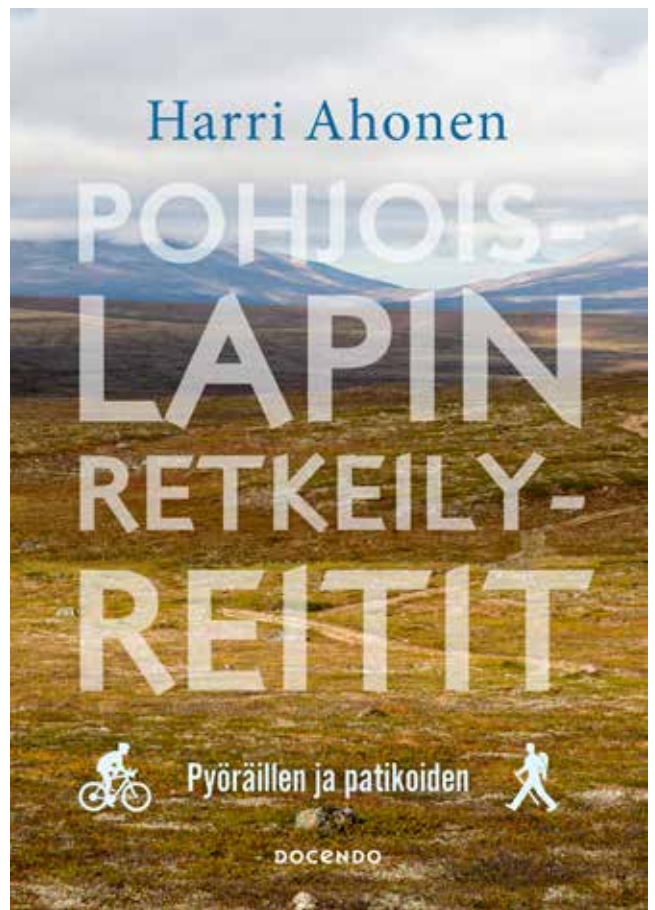
Kirjaa voi hyvin suositella kulkijoille, jotka etsivät uusia kohteita. Enontekiö-osuudessa jäin kaipaamaan Hietajärven reittikuvausta. Kohdehan

on hyvin suosittu.

Lopussa olisi voinut olla myös aakkosellinen luettelo reiteistä ja myös muusta lähdeaineistosta. Vaeltajia liikkuu edelleen Lapissa, mutta pyöräretkeilijöiden määrä on kasvussa. Opas sopineekin paremmin pyöräilijöille kuin vaeltajille.

Antti Karlin

Harri Ahonen on tehnyt useita retkeilykirjoja. Tässä tuoreimmassa hän esittelee 128 retkeilyreittiä, joista kymmenen on esteetöntä. Opas on tarkoitettu lähinnä päiväretkeilyyn.

In memoriam – Risto Vuolle-Apialan muistolle

Arkkitehti, tietokirjailija, sauna-asiantuntija Risto Vuolle-Apiala 1936–2025

Arkkitehti, tietokirjailija Risto Vuolle-Apiala menehtyi Kuopion yliopistollisessa sairaalassa 21.3.2025. Hän oli 88-vuotias, syntynyt 17.5.1936 Jämsän Koskenpäällä.

Risto kirjoitti ylioppilaaksi Jämsän Yhteiskoulusta vuonna 1956, ja armeijan reserviupseerin kurssin suorittuaan hän opiskeli tuolloisessa Helsingin Teknillisessä korkeakoulussa valmistuen arkkitehdiksi vuonna 1964.

Jo opiskeluaikana Risto sai vahvan alun työuralleen (1962-1966) professori **Olli Kivisen** arkkitehtitoimistossa Helsingissä. Tämän jälkeen Varkauden asemakaavojen laatiminen viiden vuoden ajan, mitä seuraten toimiminen Jyväskylän yleiskaava-arkkitehtina oli nuorelle arkkitehdille avartavaa ja haasteellista. Näitä seurasikin nimitys Keski-Suomen Seutukaavaliiton seutukaava-arkkitehdiksi vuonna 1972.

70-luvulla Riston työhuoneen viereisissä huoneissa alkoi Keski-Suomen maakuntaliitossa ulkoilu- ja vaellusreittien suunnittelutyö. Vuolle-Apiala tarjosi oman asiantuntemuksensa vaellustyöryhmän käyttöön, sillä hän koki ulkoilureittien luomisen ja tarjoamisen koko kansal-

le mielekkääksi tavoitteeksi, seikkaili hän itsekkin paljon luonnossa vaeltaen, hiihtäen ja veneillen.

Hänestä tuli koko projektin primus motor kymmenen vuoden ajaksi. Samoihin aikoihin Riston pitkäaikainen yhteistyö Suomen Ladun kanssa sai myös alkunsa, ja 45 vuotta kestäneen yhteistyön aikana lyhyempiä ja pidempiä ulkoilu- ja vaellusreittejä syntyikin useisiin Suomen maakuntiin vuosien varrella.

Voitettuaan Suomen Ladun palvelukeskuksen suunnittelukilpailun Kiilopäällä vuonna 1980, hänestä tuli järjestön luottoarkkitehti, ja vuosien aikana hän piirsi ja suunnitteli Lappiin yhteensä yli 100 rakennusta ja rakennelmaa. Niistä tunnetuimpia ovat Kiilopään retkeilykeskuksen, hotellin ja sen savusaunakylpylän lisäksi mm. mökkikylät Kiilopäällä, Yläksellä ja Jeriksellä. Viimeisenä mainittuun hän loihti myös erityisen japanilaisen kylpylän. Hänen suunnittelemissaan luontoreittien porteista astutaan yhä ulkoilureiteille niin Urho Kekkosen kansallispuistoon Kiilopäällä kuin kohti Kilimanjaron huippua Tansaniassa.

Oman arkkitehtitoimiston Risto Vuolle-Apiala perusti vuonna 1984. Suunnittelutyössään arkkitehtina (SAFA)

hänen pääpainonsa ja intohimonakin oli luonnonmukaisessa hirsirakentamisessa.

Tämän lisäksi hän oli uransa läpi myös monien teollisuuslaitosten, seurakuntakeskusten, hallintorakennusten ja asuintalojen suunnittelija sekä kaavojen laatija.

Luonnonmateriaalien arvostuksen ja hirsirakentamiseen perehtymisen myötä Ristolle kertyi laaja asiantuntemus perinnerakentamisesta ja erityisesti savusanoista. Niiden tutkiminen, rakentaminen ja dokumentointi johti muun muassa laajan saunaarkiston kokoamiseen.

Risto jättäikin perinnöksi savusaunoille suuren määrän savusaunojen piirustuksia, valokuvia ja työselityksiä kautta maan.

Tietokirjailija Vuolle-Apialasta tuli vuonna 1980, jolloin hän omakustanteena julkaisi ensimmäisen kirjansa: Savusaunakirjan. Suosio yllätti. Alkoi savusaunabuumi.

Sen jälkeen on julkaistu 20 hänen kirjoittamaansa hirsirakentamista, saunomista ja perinneasioita käsittelevää kirjaa. Osa niistä on käännetty myös englanniksi ja viron kielelle.

Risto oli teksti-ideoissaan ehtymätön, monipuolinen ja hauska. Suurin osa kirjojen yksityiskohtaisista kuvista ja piirroksista ovat joko Riston ottamia tai piirtämiä.

Vuonna 1980 hän suunnitteli Muurameen savusaunakylän, josta se siirrettiin Jämsään 2010. Savusaunakylästä Suomen Saunaseuran Löylynhenki-palkittuna sauna-asiantuntijana Risto sai kutsuja kansainvälisiin saunakonferensseihin luennoimaan ympäri maailmaa.

Myös tavalliset kansalaiset kääntyivät usein hänen puoleensa, kun oli aikomus rakentaa uusi tai korjata vanha savusauna. Ja hän auttoi aina.

Kansainvälinen Saunayhdistys (ISA) nimesi Vuolle-Apialan kunniajäsenekseen vuonna 2024. Hänen saunapetuksensa keskeinen sisältö oli: ”Sauna ei ole jokapäiväisten asioiden setvimispaikka, vaan se on rauhoittumisen ja rentoutumisen tyyssija.”

Luontoliikunta antoi arkkitehdille luomisvoimaa ja ideoita läpi uran. Sen voi havaita hänen suunnittelemissaan rakennuksista: ne istuvat aina ympäröivään luontoon kuin olisivat osa sitä.

Jyväskylän Laajavuoren metsät ja Päijänteen vesistö olivat osa hänen arkeaan ja innoitustaan. Lisäksi hän retkeili joka vuosi työnsä puolesta Lapissa ja vaeltaminen oli hänelle tärkeää ajanvietettä.

Jämsän Koskenpäällä sijaitsevasta Myllytuvasta tu-

Risto Vuolle-Apiala on suunnitellut myös Ovtsin Haristuvan ja Tunturiladun lipun.

li vuosi vuodelta rakkaampi paikka Ristolle, **Airi**-puolisolle sekä jälkikasvulle. Siellä myös toteutuivat monet Riston ja perheen rakentamissideat. Lähiluonto tarjosi paljon luonnon tuotteita ja jatkuvaa inspiraatiota käsitöille.

Iso puutarha omenapuineen oli arkkitehdille mieluinen harrastus. Ja tietysti savusauna lämpeni...

Anni Vuolle-Apiala Tuomo Jantunen tyttärentytär ja retkikaveri

LAPIN AUTIOTUVAT

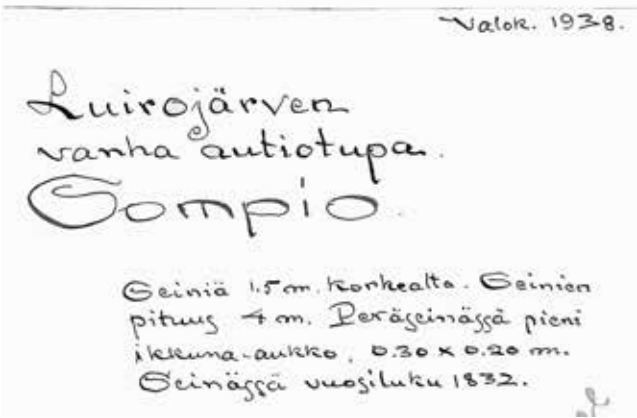
Luirojärven kämpät

Saariselän tunturimaailman sydämessä olevan Luirojärven rannoilla on ollut autiotupia kohta 200 vuoden ajan. Järven kautta on kulkenut muinaiset kulkuväylät pohjoiseen niin kesällä kuin talvellakin.

Nykyäänkin lukuisat vaeltajat suuntaavat Saariselän vaelluksensa Luirojärven tupien kautta. ”Kylässä” on useampia kämppiä: Rajan kämpppä (autiotupa), Kuuselan kämpppä (varaustupa), Luirojärvi (autio- ja varaustupa) sekä Raappanan kammi. Näiden lisäksi on vielä erillinen sauna ja Metsähallituksen huoltotupa.

Rajan kämpppä on nykyisistä autiotuvista vanhin, tosin uudelleen rakennettuna.

Alkuperäinen Rajan kämpppä oli rakennettu vuonna 1946 Luirojärven länsirannalle, josta se siirrettiin Sodankylän latulaisten toimesta nykyiselle paikalleen vuonna 1963. Joidenkin tietojen mukaan siirtoon olisi vaikuttanut ”Erä-Aaro”, Sodankylän nimismies **Aaro Raappana**.

Samuli Paulaharjun tietokortti Luirojärven autiotuvasta vuodelta 1938.

Luirojärven Rajan kämpppä vuonna 1963. Sivistys oli levinnyt jo tännekin televisioantennin muodossa. Näyttörautuna oli likainen ikkuna, jossa tosi TV-ohjelmana näkyi lähimetsä.

Rajan kämpän kautta olen kulkenut useita kertoja vuodesta 1963 lähtien, mutten koskaan yöpynyt siinä. Siksi kämpppään ei liity mitään erityistä muisteltavaa.

Kuuselan kämpppä on rakennettu 1963 Luirojoelle tuoduista siltatarvikkeista. Yövyin uutuuttaan hohtavassa kämpässä kesällä 1964. Laverilla oli muitakin nukkujia ja tiedä sitten miten muut reagoivat yöllisiin myyrien vaelluksiin, mutta minua myyrä kulkieksaan ot-sani ylitse.

Luirojärven entisessä ”Hiltonissa” yövyin pari kertaa talvella ja nykyisessä autio/varaustuvassakin kerran kesällä. Tämä uusin tupa on kylläkin asiallinen ja palvelee retkeilijöitä hyvin (muun muassa hyvä kuivaushuone), mutta viihtyisäksi sitä ei voi sanoa.

Raappanan kammi on rakennettu alun perin 1949 ja se sijaitsee Luirojärven itärannalla, järven ja Raappananlammen välisessä niemikkeessä. Kammin

luona olen yöpynyt teltassa muutamia kertoja 1960-luvun alkupuolella, mutta en ole koskaan siinä yöpynyt. Kosteaa ja tunkkainen maakorsu ei houkuttellut ja tuskin myyrätkään olisivat suvainneet vierasta kolossaan.

Kesällä 2013 kävin kammilla verestämässä 50 vuoden takaisia vaellusmuistoja ja silloin tuli todettua kammin alennustila.

Hometta oli monin paikoin, takka oli hatara ja sen käyttämisestä varoitettiin.

Puuceessä ei ollut seiniä, joten intimizeettisuojaan antoivat vain koivikot ja kuusien helmat. Alkuvuodesta 2015 tein Metsähallituksen luontopalveluille ehdotuksen kammin kunnostamisesta Tunturiladun talkooporukan toimesta, mutta he katsoivat, ettei kammin kunnostaminen ole enää mielekästä. Kun

lähellä on muita tupia, niin kammilla ei olisi muuta arvoa kuin nostalgia ja kustannuksia tulisi jatkuvalla huoltamisella sekä kunnostuksella. Kammin annettiin siten jäädä paikoilleen rapistumaan ja talkookohteeksi valikoitui uuden Tammikämpän rakentaminen Luirojoen varteen.

Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran ”kaikkein pyhimässä” arkistihuoneessa on **Samuli Paulaharjun** keräämät perinnetiedot sidottuina kirjoina. Kirjoista löysin kortin, jossa on valokuva Luirojärven autiotuvasta vuodelta 1938. Kortissa on kerrottu tuvan koko (seinien korkeus 1,5 m ja pituudet 4 m), pieni ikkuna-aukko ja seinässä oleva vuosiluku 1832. Valitettavasti tarkasta sijainnista ei ole mainintaa.

Joutenkulkija jostakin

Yhteiskuva kolmen valtakunnan pyykillä, Sabine keskellä valkoisessa asussaan.

Owla auttoi hiihtovaelluksellaan hollantilaista lumikenkäilijää

Hannu Liljamo

Lauantaina 29.3. meitä ko-koontui kolmetoista Kilpisjärven biologiselle asemalle tavoitteena hiihtovaelttaa Ruotsin ja Norjan tuntureilla palaten kolmen valtakunnan pyykin kautta takaisin Kilpisjärvelle 4.4.

Mukaan saimme myös vaeltajan Kolbmasta ja Logista. Sunnuntaina aamupalan jälkeen siirryimme autoilla Keinovuopioon, josta moottorikelkoilla meidät kuljettettiin 20 kilometrin päähän Lairikosken porokämpälle.

Sään suosiessa oli hyvä aloittaa hiihto kohti Pältsastugaa, josta olimme varanneet majoituksen kahdeksi yöksi kahden yöpyessä teltoissaan. Lähestyessämme Pältsastugaa vasemmalle jäi Bealcanjohkassa virtaava putous ja oikealle Ruotsin kuninkaallisten tunturimaja.

Pältsastugalla tupavahti **Anita** miehensä kanssa palveli meitä opetellen lisää suomalaisia sanoja meänkielen tuekseen.

Seuraavana päivänä tutustuimme reittiin Gappohytalle, jonne lähdimmekin yön yli nukuttuamme ohittaen Pältsatunturin. Lopputaival oli vaikea lumen tarttuessa suksenpohjaan. Majoituksen olimme varanneet etukäteen sekä vanhasta että uudesta Gappohytasta.

Sääennuste lupasi kovimillaan yöllä 30 metriä se-

kunnissa tuulenpuuskia, joten kaikki asettuivat kämppeihin. Vanhaan tupaan astuessamme tapasimme naisen viltin alla lepäämässä. ”En ole sairas vaan jäin lepäämään, kun muut ryhmästä lähtivät aamulla kohti 20 kilometrin päässä olevalle Rostahytalle lumikengillä”, hän kertoi englanniksi.

Selvisi että **Sabine** on Hollannista Haagista. Kuuden opiskelijaystävänsä sekä oppaan kanssa he olivat nousseet edellisenä päivänä Rognlista Gappohytalle lumikenkävaelluksella. Hänestä tuli hiihtovaelluksemme jäsen Kilpisjärvelle majoittuen Biologiselle asemalle kanssamme.

Yöllä tunturisää osoitti voimansa, kuten oli ennustettu. Seuraavana päivänä tuulen laantuessa kävimme tutkimassa jatkoreittiä, joka löytyikin jonkun kilometrin päästä viitoitettuna lähelle seuraava etappiamme Goldahyttaa. Lähdimme joaamuviideltä välttääksemme ennustetun huonon sään että pääsisimme laskeutumaan alas tunturista.

Onneksemme sääennusteet eivät aina toteudu. Toki suksia oli voideltava tuikkukynttilällä nuoskan lumen tarttuessa suksen pohjiin. Gappohytta löytyi helposti tunturikoivikosta ja oli päiväkahvin sekä levon aika.

Tunturirinteessä Sabinen

Kohti Pältsatunturia.

lumikengät olivat eduksi koska rinteiden jyrkkyyden takia suksat oli laitettava ahkioihin ja käveltävä.

Majoituimme kahteen tupaan ja pienen epäselvyyden takia toisessa tuvassa tuli hieman ongelmia petipaikoista kun sinne saapui lisää hiihtäjiä. Siitäkin selvittiin ja lopulta hyvinkin kun tuvassa pääsivät nauttimaan tulijoiden hirtvipaistista ja juomista iltaa myöten.

Seuraavana aamuna vii-

meisenä hiihtopäivänämme hiihimme kolmen valtakunnan pyykille yhteiskuvaan sekä Kuohkimajärven autiotuvalle eväiden syöntiin hienossa säässä.

Vielä oli edessä hiihto järveä pitkin Kilpisjärvelle aluksi aurinkoisessa säässä ja lopuksi pilvisessä säässä tuulta vasten. Sauna ja päivällinen odottivat Biologisella asemalla.

Sabine sai kuulla, että tapaa vaelluskaverinsa seura-

vana päivänä Retkeilykeskuksessa. He olivat jatkaneet Rostahytalta seuraavana päivänä myrskyssä Pältsastugalle ja siitä seuraavana päivänä Gappohytalle, jossa odotti Sabinen viesti hänen jatkamistaan kanssamme.

Sabine kertoi että olivat valinneet lumikenkävaelluksen jo tammikuussa alkaessaan suunnitella retkeä Tromssaan ja sitten Rognlista tunturiin kohti Gappohyttaa kun hiihtotaito heiltä vielä puuttuu. Retkeilykeskuksesta

heillä oli suunnitelma kavuta Saanalle sekä illalla kuljetuksessa Tromssaan lentäen seuraavana päivänä Amsterdamiin.

Meillä muilla suunnitelma oli kotimatka kotiin suunnittelemaan seuraavia retkiä yhden jäädessä Kilpisjärvelle jatkamaan vaellustaan Meecon suunnalle. Owlän hellehiihto oli jo jollakin mielessä takaisin Kilpisjärvelle 26.4.

Hannu Liljamo
Owla

Tasaista suota hiihdettävänä Litokairassa

Jo muutaman vuoden ajan olemme Kolbman retkiporukassa pohtineet vaihtoehtoja ylä-Lapille kevään hiihtovaeluksen kohteena.

Kiinnostavia paikkoja löytyy niin Kainuusta ja Pohjois-Karjalasta kuin etelä-Lapin rajamaiden isoilta suoalueilta.

Koska etelästä on jonkinlainen matka ja vaiva siirtyä napapiirin tuntumaan, on viikon retki tietysti mukavampi kuin pidennettykään viikonloppu.

Näillä reunaehdoilla vaihtoehtoja tutkittaessa kohteeksi valikoitui Ranuan, Pudasjärven ja Iin kuntien alueella sijaitseva Litokairaksi kutsuttu alue, joka on suurin yhtenäinen luonnontilaisena säilynyt suometsäerämaa napapiirin eteläpuolisessa Euroopassa.

Tällä vaelluksella ei siis tarvinnut pelätä pitkiä nousuja eikä huimia laskuja. Tasaista suota oli tarjolla koko viikoksi.

Vaelluksen lähtöpaikaksi valittiin Papinpalontie alueen länsilaidalla – se kun ennakkotiedustelun perustella oli aurattu juuri ennen meidän lähtöä.

No, onneksi meillä oli taitava kuski paikallisesta matkailupalveluyrityksestä. Lämpimät päivät pehmittivät lumipolannetien sellaiseen kuntoon, että tukevasti piti ratista pitää kiinni, että kulkuneuvo

Joet olivat vielä vahvassa jäässä.

painavan peräkärryn kanssa pysyi oijen välissä.

Muitakin lähtöpaikkoja suolle on ja ajantasainen tieto kannattaa varmistaa paikallisilta, vaikkapa Litokairan Kulkijoiden omalta Facebook -sivustolta.

Ympyräreitti suunniteltiin kulkemaan alueen muuta-

mien kämppien ja tulentekopaikkojen kautta.

Vaikka suurin osa porukasta viihtyi omista teltoissaan yöpyen, oli ihan mukava kuivatella varusteita kämpän lämmössä. Toki kaikki pääsivät nauttimaan telttailusta parinkymppin pakkasesta retken viimeisenä yönä, kun tarjolla oli vain laavu ja tulipaikka.

Lähtöpäivän kovan tuulen ja illan vaakasuojaan puske- neen lumipyryn jälkeen kelit poutaantuivat.

Viikon puolivälissä tuuli yltyi vielä myrskylukemiin yöksi, mutta tiheän metsän suojassa sijainneen kämpän pihapiirissä tuulesta ei tennyt muuta kuin latvustojen huminan.

Pari viimeistä päivää hiih- dettiin auringon porottaessa vasten kasvoja ja lämpöastei- den kivutessa plussan puo-

lelle.

Suolla upotti kymmenkun- ta senttiä ja hiihto oli suoras- ta nautinnollista. Suomaise- massa vuorottelivat aapasoi- den aukot ja puustoisemmat rämeet. Vaelluksen hiukan normaalia varhaisempi ajan- kohta maaliskuun puolivälin jälkeen takasivat riittävän tal- viset olosuhteet ja joet olivat vielä tukevasti jäässä.

Kämppäkirjojen merkintö- jen perusteella talvi on sel- keä retkeilyn sesonkiaika, ymmärrettävistä syistä. Su- lanmaan kulkijoita marjas- taja, kalastaja ja metsästä- jii liikkuu jonkin verran, toki mahdollisia kulkureittejä on silloin vähemmän.

Meidän reitille ei muita kulkijoita samalle viikolle sattunut vaikka hiihtojälkiä näkyi siellä täällä. Muutoin täysin erämaista rauhaa rik- koi lähes päivittäin lennos-

Tunnelmallinen ja siisti Litokairan porokämpä.

ton suorittamat lentonäytök- set – parhaimmillaan kuusi konetta yhtä aikaa kissa-hii- rileikeissä mukana. Onneksi ei sentään koko päivää ker- rallaan.

Kokonaisuutena uskomaa- ton upea kokemus – koske- maton suoerämaa ja hyvä

porukka laajalla hajonnalla kokemusta ja nuoruutta sekä uutta ja vanhaa takasivat, ett- eivät jutut menneet vanhan kertaamiseksi.

Toivottavasti Litokaira säi- lyy jatkossakin erämaisena kulkijoiden paratiisina.

Teksti ja kuvat:
Hanna Sinilehto

Aapasoita ja puustoisia rämeitä vaihtelevassa järjestyksessä.

Taukopaikka suosaarekkeen reunalla.

Aurinko lämmitti ja hanki kantoi sopivasti–mikä on hiihtäjän hiihdellessä.

Tsietsan hiihtovaellus Talaskankaalta Rokualle

20.-23.3.2025
Lähtö Pötkynsuon päästä torstai aamuna kahdeksalta. Suuntana Rokua -ja meitä matkaanlähtijöitä oli vain kolme. Heti alkumatkasta Talaskankaan erämaiset suot ja pienet järvet rauhoittivat mielen. Ensimmäinen yö vietettiin Otanmäen seutuvilla. Perjantai-päivänä edettiin jo Oulujärvelle, jossa hiihtäminen sujui vaivatta, lumen pinta kantoi hyvin ja vauhti oli tasaista. Toinen yö vietettiin Jänissaaren lähetyvillä. Auringon lasku ja seuraavan aamun nousu tarjosivat vaikuttavat maisemat. Lauantaina matka jatkui lähes kokonaan Oulujärveä pitkin – jäällä riitti tilaa ja talval jatkui tasaisesti. Sunnuntaiksi jäi enää 18 kilometriä, mutta juuri ne osoittautuivat vaelluksen raskaimmaksi osuudeksi. Roku-

Uusi päivä alkaa.

an suppa/ vaaramaasto haastoi viimeisillä kilometreillä kunnolla, mutta maisemat palkitsivat vaivannäön. Kokonaismatkaa kertyi yh-

Upeita auringonlaskuja nähtiin joka ilta.

Suomaaston rauhaa.

102 kilometriä neljässä päivässä.

teensä 102 kilometriä, ja koko ajan aurinko helli meitä. Kokemus oli mitä mainioin – eräänlainen ”lähi-talvivaellus”, joka tarjosi niin rauhaa, fyysistä haastetta kuin unohtumattomia luontoelämyksiä.

Repe, Juha, Timo

Ensimmäistä kertaa kevätkokous etänä

Tunturiladun kevätkokous järjestettiin poikkeuksellisesti etäkokouksena. Syynä ratkaisiin oli se, että järjestäjiä ei tälle kokoukselle löytynyt. Kokouksen asialista oli hyvin perinteinen, ja sitä oli käsittelemässä paikalla olleiden kuuden henkilön lisäksi 16 etäyhteydellä. Kokouksen puheenjohtajana toimi **Anja Kylävalti** Logista ja sihteerinä Tunturiladun sihteeri Marita Jääskeläinen Tsietsasta.

Tunturiladun toimintakertomus hyväksyttiin esityksen mukaisesti pienellä nimikekorjauksella. Samoin hyväksyttiin tilinpäätös ja myönnettiin vastuuvapaus tilivelvollisille.

Kokouksen materiaalit olivat kaikilla käytettävissä jo etukäteen Tunturiladun verkkosivuilla.

Varsinaisten kokousasioiden jälkeen nostettiin esille VaVa-leiri, joka järjestetään vuoden päästä kesällä. Veto vastuussa on Marita Maula Kavtsista. Hän on koonnut jo ryhmän, joka vastaa muun muassa ohjelmasta ja muonituksesta.

Lea Sarkeala Tunturiladusta nosti esille esteettömyyden Tunturiladun kämpillä. Hallitus merkitsi tämän tiedoksi ja vie eteenpäin kämppätoimikunnalle. Tunturiladun syyskokous ja susiaiset pidetään loka-kuun alussa Tampereella.

Kevätkokous pidettiin Tampereella Kortejärven kämpillä Kintulammen alueella. Kokouksen kulkua seuraavat kämppätoimikunnan jäsen Sipa Alapuranen ja Tunturiladun sihteeri Marita Jääskeläinen.

Fyysisesti kokouksessa olivat läsnä hallituksen jäsenet Kirsi Tenhunen (vas.), Marita Jääskeläinen, Inka Helenius, Paavo Ahonen ja Vesa Salonen sekä kuvan ottanut kämppätoimikunnan jäsen Sirpa Alapuranen.

Sirpa Alapuranen

Mietteitä Kungsledenillä

Marjatta Nuutinen

Kulkue etenee tasaista tah-tia. Kaikkialla on valkoista. Välillä auringon kajo siintää lumipyryn läpi takavasem-malta osoittaen, että kulku-suuntamme on oikea; kohti koillista.

Olemme palaamassa hi-taasti kohti arkea, irrottautu-massa mielemme syövereis-tä, unistamme, kuvitelmis-tamme. Staalot ja etiäiset häl-venevät ja pian unohtuvat.

Aurinko punnertaa vii-mein itsensä kokonaan esiin ja maisema näyttäytyy val-koisine tunturinrinteineen, sinisine taivaineen ja usvai-sine pilviverhoinen kutsu-vana.

Vaellus on aina paitsi maan-tieteellisesti matka jonne-kin niin matka myös omaan mieleemme. Junnatessam-me mäeä ylös, toista alas, vii-meistään kolmantena päivä-nä olen ainakin itse aina vai-punut omiin ”maailmoihini” kuin meditaatiossa ikään.

Millaisia asukkaita kenen-kin pään sisällä asuukaan? Usein läheiset ihmiset löy-tävät näillä reissuilla entis-tä tärkeämmän merkityksen omissa mielissämme.

Minä näin tällä vaelluksella itselleni merkittävän unen, jossa kaikki seitsemän las-tenlastani seisoivat rivissä, ja halasin ja suukottelin heistä jokaisen.

Missähän mieleni vaelte-li? Olivatko ne jäähyväiset vai toivottelivatko he hyvää mat-kaa?

Arvelin itse, että uni kertoi ainakin pelosta ja se sai mi-nut ajattelemaan, että min-kään päämäärän tavoittelu ei ole niin tärkeää kuin läheiset ihmiset.

Ajatus löysi toteutuksen luopuessamme alkuperäises-tä reittisuunnitelmastamme ja odotellessamme Alesjau-ren tuvalla myrskytuulien, puuskissa 36m/s, laantumis-ta.

Sekä Abiskojaurella että Alesjaurella on omat sauna-vuorot naisille ja miehille; vesi vedetään kanistereilla järvestä ja poltopuut saha-taan ja pilkotaan käsivoimin. Sauna sisältyy 500 kr yöpy-mismaksuun STF:n jäsenelle.

Keskustelu saunassakin sujui usein muulla kuin suomen-kielellä, mutta kahtena en-simmäisenä iltana törmäsin Ruotsissa syntyneisiin nai-siin, jotka puhuivat melko hyvin omien suomalaisläh-töisten vanhempiensa äidin-kieltä. Keskustelumme siirtyi pian kotimaahani ja heidän juuriinsa siellä.

Seuraavana iltana kuuntelin saunassa englanninkielistä keskustelua aikani ja kysyin sitten toiselta keskustelijal-ta, onko hän suomalainen. Njallalaisista **Susannesta** ja **Mikosta**, jotka olivat hiihtä-mässä Nikkaluoktasta kohti Abiskoa, saimme sitten seu-raa loppuretkellemme.

Uusien tutavuuksiemme myötä vaelluksemme sai uusia käänteitä. Tuuletkin kääntyivät myötäisiksi niin mielessä kuin luonnossakin.

Tämä vaellus palautti mie-leeni oman elämänpolkun-sa etsijän, nuoren paimenen Santiagon, joka **Paulo Coel-hon** kirjassa ”*Alkemisti*”, seu-raa unelmaansa, kuuntelee enteitä, tapaa monenlaisia ihmisiä ja tarkkailee ympä-ristöään yrittäen ymmärtää maailman kieltä.

Kun tekee päätöksen lähteä, on jo matkalla, mutta mat-kan kohde ja suunta ja mat-kaseura voivat muuttua ku-ten meillä.

Suunnittelemamme Tsiet-san keväuvaellus Abiskon seudulle muutti monasti muotoaan, ajankohtaansa, reittiään.

Viikkoa ennen lähtöämme lumivyöryvaroitusten vuoksi luovuimme Norjan tuntu-reista ja läksimme Abiskosta Ruotsin puolella merkityillä reiteillä hiihtäen.

Tsietsalaiset Päivin johdol-la suunnistivat Unna Alla-kakselle, Timo ja Matti Vak-kotavarreen Kungsledenä ja Paavo ja minä jäämme Ales-jaurelle myrskytuulien laan-tumista odottamaan.

Kiitos kaikille matkatove-reille **Päiville, Leenalle, Ee-va-Liisalle, Timolle, Matille, Mikolle ,Susannelle** ja **Paa-volle** yhteisistä hetkistä!
Marjatta Nuutinen

Kohti Alesjaurea, tuntureita ja aurinkoa.

Abisko- Nikkaluokta-väli on samalla Dag Hammarskjöldin nimeä kantava pyhiinvaellusreitti, jolla on seitsemän mietiskelypaikkaa saamen- ja ruotsinkielellä kiviin hakattuine mietelauseineen.

Abiskojaurella voi valita suunnan.

Abiskojauren tunturituvalla mahtuu yli 50 majoittujaa.

Seitsemän vaeltajan ryhmä lähti Abiskosta aluksi jokivartta seuraillen.

Havaintoja Susikyröstä 21.3 – 8.4.2025

Lumet olivat ”huvenneet” lämpimien tuulien ja vesisaiteiden myötä. Ilmat olivat hyvin keväiset, vaikka elettiin maaliskuun vaihdetta. Raattaman Reitit kuitenkin kohtalaisessa hiihtokunnossa, vaikka ”roskat” ja yön pienet pakkaset teettivät töitä koneillekin.

Kämpätoimikunnan jäsenenä minulla oli pieniä töitäkin listalla, joista tässä.

Susikyrössä on kämppien avaimille neljä avainrasiaa, joiden koodit laitoin uusiksi, turvallisen käytön suojaamiseksi.

Sitten kävin hankkimassa Susikyrön kalastusluvat uudeksi vuoden 2025 loppuun saakka.

Tulevan kesän kalastajat voisivat kokeilla 15 – 17 mm verkkoja, sillä muikkukanta on kuulemma parantunut Vuontisjärven. Ja särjet on

kuin siikoja myös savustettuina.

Aihkin puuceen seinään asensin sähkövalon, joka toimii hämärä- ja liiketunnistimella.

Vuoden vaihteessa oli tullut tieto, että Pekan-Oskarin tuvan keittiövesihana on jäänyt.

Vaikka ohjeistuksessa ei tuvan vesiä saisi avata pakkasen aikaan, tämä oli toinen kerta kun tuvan vesihana oli jäänyt rikki. Ja taas asialla oli ollut jäsen joka ei tunne vesijärjestelmän käyttöohjeita.

Niinpä Turusta hankkimani uudet varaosat, vaihdettiin rikkiäisten tilalle. Ja nyt tuvan vesihana toimii kuin uusi.

Susikyrön poltopuutilanne: liiterissä oli poltopuut vähissä. Vaikka viime talvissa tehtiin liiteri täyteen. Susikyrön 15 tulisijaa on ”syönyt”

puuta runsaasti. Se näkyy myös tulisijojen rosteissa, että tuhkia ei ole poistettu ohjeen mukaan, ennen uutta sytyttämistä.

Tunturikerho Login kerho- viikolla kaivettiin lumihanges- ta viisi kuutiota pöllejä jotka halottiin ja laitettiin liiteriin.

Sitten oli vielä minun työlistalla rantasaunan uusien laudelautojen vastaanotto ja varastointi.

Mutta tilaus ei mennyt maaliin, koska toimittaja Lakkapää meni konkurssiin.

Sen johdosta jouduin käyttämään vanhaa suhdetta Muonion rakennustarvikkeeseen, joka toimitti laudelaudat. Laitoin varastoon, odottamaan loppukesän tal- koolaisia.

Sitten vielä muistutus Pekan-Oskarin käytöstä. Koska Pekan-Oskarin märkätilojen sähkölämmitys on rajallinen, niin ulko- ja sisäovet pitää sulkea huolellisesti.

Toivon että tämä runsaan kahden viikon muistelu herättää ajatuksia kämpätoimikunnan työstä, jolla pyritään pitämään nämä Tunturiladun kiinteistöt hyvässä ja viihtyisässä kunnossa, meidän kaikkien hyväksi.

Turussa 17.4.2025

Kämpätoimikunnan jäsen
Paavo Kramsu

0407062764

paavoekramsu@gmail.com

Polttopuiden liiteriin laittajat.

Polttopuita piisaa taas liiterissä tuleville käyttäjille.

Retkeilijän mielessä myllertää

Ilmastonmuutos haastaa – Mikä muuttuu – Onko älypuhelimella käytävistä sähköisistä kartoista oikeasti hyötyä?

Tunturiladun syyskokouksessa Varalassa 3.-5.10.2025 kuullaan mielenkiintoisia luentoja.

Lauantaina 4.lokakuuta 14.30-15.30 **Kerttu Kotakorpi**, Tietokirjailija, meteorologi ja Ylen luontotoimittaja kertoo ilmastonmuutoksesta retkeilyn näkökulmasta.

Ilmasto on valtavassa myllerryksessä ja se näkyy jo Suomen luonnossa – lyhenevänä talvena ja köyhtyvänä luontona. Erityisen haavoittuva on kylmään sopeutunut Lapin luonto. Millaisia muutoksia ilmastossa on tapahtumassa ja miten ne vaikuttavat ainutlaatuiseen pohjois-

seen luontoomme sekä neljään vuodenaikaamme?

Häviävätkö metsät etelästä, metsittyvätkö tunturit pohjoisessa, kuumenevatko kesät sekä kylmenevätkö talvet ja mitä vaikuttavat säiden ääri-ilmiöt?

Sunnuntaina 5. lokakuuta 10.00-11.30 Pekka Manninen apujoukkoineen kertoo sähköisistä kartoista.

Maastokartta, Karttaselain ja Oruxmaps mobiilikarttaohjelmien esittely ja harjoitus maastossa. Tutustutaan käytännössä eri karttasovelluksiin retkeilyn tukena.

Tilaisuudessa saa opastusta sovellusten peruskäyttöön. Oruxmaps on sovelluksissa ainoa, johon saa ilmaiset Suomen maastokartat offline-versiona, jotka toimivat ilman verkkoyhteyttä. Muis- sa sovelluksissa offline-kartat ovat maksullinen lisäpalvelu.

Yhteistä näille karttasovel-

luksille on oman sijainnin näkeminen maastokartalla. Karttasovelluksiin voi tallentaa reittipisteitä (paikkoja) ja pisteiden avulla tehdä reittejä.

Sovelluksista löytyy helppo ja kätevä toiminto, jolla saa suunnan asteina haluttuun kohteeseen. Astelukua voi käyttää muun muassa kompassin suunnan ottamiseen. Sovelluksen avulla pystyt nauhoittamaan kuljetun reitin ja tallentamaan sen muistiin. Tosin osa toiminnoista on saatavissa vain maksullisiin versioihin.

Jo etukäteen voit hiukan pohtia omaa tarvettasi lähtökohtiasi, mikä karttasovelluksista sopii parhaiten itselle käyttöön. Valittu sovellus kannattaa myös asentaa valmiiksi puhelimeen.

Kerttu Kotakorpi on monelle tuttu luontotoimittaja Ylen kanavilta.

Tuleeko sinustakin Outasusi, Tunturisusi tai Johtajasusi?

Jokaisella lapinkävijällä, joka arvostaa Lappia ja on kiintynyt sen luontoon, on mahdollisuus Tunturiladun jäsenenä pyrkiä tunturisusiin erähenkiseen laumaan.

Tunturisudet ovat susivaatimukset täyttäviä, itsenäiseen vaeltamiseen pystyviä lapinkävijöitä, jotka rajoituksensa tuntien kohtaavat tunturiluonnon ja -maailman. Heille on tärkeää vaellusharrastuksensa ylläpitäminen ja jakaminen sekä tunturialueilla vastuullisen retkeilyn vaaliminen.

Ensimmäiset sudet vihittiin vuonna 1947. Uudet sudet vihitaan juhllallisin menoin joka syksy pidettävissä susiaisissa.

Vuoden 2024 loppuun mennessä oli vihitty 67 outasutta, 1664 tunturisutta ja 190 johtajasutta Tunturiladun historian aikana. Seuraavat susiaiset ovat lokakuussa 2025 Tampereen seudulla Tunturiladun syyskouksen yhteydessä.

Susivaliokunta pyrkii osaltaan antamaan tukea tämän hienon järjestelmän jatkuvuuden turvaamiseen.

Viime vuosina on järjestetty webinaareja, joissa alansa tunnetut

henkilöt kertovat omista retkistään, vaelluksistaan sekä niihin liittyneistä varusteista ja tarvittavista erätaidoista. Näitä webinaaritalaisuuksia järjestetään tänäkin vuonna ja monet niistä on edelleen katsottavissa Tunturiladun nettisivuilla.

Toisena tärkeänä asiana on koettu saada helppo yhteydenpito kerhojen kanssa ja tähän on luotu kerhoaktiivit sähköpostirinki, johon siis kuuluvat kerhojen susivastaavat ja muut halukkaat asiasta innostuneet tunturilatulaiset.

Rinkiin pääsee mukaan ilmoittautumalla susivaliokunnan jäsenelle.

Kolmantena toimintana on pyritty aktivoimaan kerhoja järjestämään tunturivaelluksia ja tunturisusivaelluksen kriteerit täyttäviä vaelluksia ja tiedottamaan niistä aktiivisesti, jotta susiksi aikovat löytäisivät hyviä mahdollisuuksia saada vaellukset tehtyä.

Vaellusten vaatavuustason kuvaamisessa on hyvä käyttää **Panu Loisan** Tunturivaelluksien vaatavuustasokuvauksia. Tunturiladun nettisivuilla löytyy toiminta -kohdasta

eri vuodenaikoina tarjolla olevat kerhojen vaellukset kootusti.

Susivaliokunta toivoo kaikkien tunturilatulaisen aktiivista osallistumista tämän hienon perinteemme ylläpitämisessä ja jatkuvuuden turvaamisessa ja susivaliokunnan jäsenet vastaavat mielellään kysymyksiin.

Yhteystiedot löytyvät Tunturiladun nettisivuilta kohdasta tietoa meistä – tunturisudeksi - susivaliokunta. Tunturilatu - tietoa meistä – tunturisudeksi sivulta löytyvät myös susisäännöt ja -vaatimukset.

Anja Kylävalli
puheenjohtaja
Susivaliokunta

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO

7.6. Kävelyä Martimoaavan alueella (Owla)

Tällä kertaa tutustumme Martimoaapaan Keminmaan puolelta. Vaellamme ensin Martimoaavan Saunasaaren autiotuvalle, josta palattuamme on mahdollista kävellä Kivalon autiotuvalle ja näkötorille. Ilm. 5.6. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo(at)gmail.com.

Yöttömän yön vaellus

Tsarmitunturille 7.–13.6. (Logi) Lähtö- ja paluupaikkana on Susi-Talas. Retken vetäjänä toimii Vesa Salonen. Mukaan voi ilmoittautua, maaliskuun loppuun mennessä, Login sähköpostiin tunturikerhologi@gmail.com. Tarkempaa tietoa löytyy Login verkkosivuilta.

Alkukesän yöttömän yön kiireetön vaellus Kaldoaivin erämaa-alueella 7.–14.6. ja 7.–18.6.

(Kolbma) (Tunturisusivaellus) Kiinnostaisiko sinua osallistua pitkälle Tunturisusi-vaellukselle tulevana kesänä? Jos kiinnostusta on riittävästi, vaellus toteutetaan 7.–18.6. Kevyempi noin 75 km vaellusvaihtoehto 7.–14.6. Lisät. Kolbman nettisivuilla, ilm. 15.4. menn. Hanna Sinilehto p. 040 747 7479 tai kolbma(at)tunturilatu.fi

7.–14.6. Alkukesän vaellus Ivalojoen kultamaille ja Hammas-tunturin erämaa-alueella (Owla)

Alkukesän vaellus suuntautuu Urho Kekkosen ja Lemmenjoen kansallis-

puiston väliselle Hammastunturin erämaa-alueelle. Vaellus tapahtuu osin merkittyjen reittien ulkopuolella suunnistaen ja telttamajoituksella. Ilm. 1.5. menn. Jukka Parviaiselle, p. 040 531 6234 tai jukka.parviainen(at)outlook.com tai Tapio Siikaluumalle, p. 044 260 4855 tai tapio.siikaluumaa(at)gmail.com.

Heinäkuussa melontaretki Kukkialla (Kolbma)

Retken tiedot tarkentuvat kesäkuuhun mennessä, lisätietoa Kolbman nettisivuilla.

5.–12.7. Kesävaellus Lemmenjoen kansallispuistoon (Owla)

Lähde kanssamme vaeltamaan Suomen suurimpaan kansallispuistoon Lemmenjoelle kulkien Lemmenjoen jokivarren retkeilyreittiä ja kultareittiä. Paluun teemme jokiveneen kyydissä Kultahaminasta Ahkuntuvalle. Ilm. 1.6. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo(at)gmail.com.

19.–26.7. Kesävaellus Vindelfälleenin tunturialueella Ruotsin lapissa (Kavtsi)

Tarkemmat tiedot tulossa vuoden toisessa Väärtissä ja TL / Kavtsin nettisivuilla. Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Mika Kiiski, p. 050 381 3894 kiiski.mika@gmail.com.

19.–26.7. Yöttömän yön retki Nuorgamiin (Owla)

Ainutlaatuinen mahdollisuus kokea yöttömän yön tunnelmaa Euroopan

unionin pohjoisimmassa kolkassa. Yövyimme Nuorgamin lomakylässä Tenojoen rannalla. Teemme päivretkiä lähialueen tuntuireille ja Norjan puolelle. Ilm. 15.6. menn. Mirja Savolaiselle, p. 050 369 9176 tai mirjatsavolainen(at)gmail.com.

2.–3.8. Luostarivaellus (Tsietsa)

Luostarivaellus Lintulasta Valamoon tai vaihtoehtoisesti lyhyempiä retkiä Valamon ympäristössä. Yöpyminen Lintulassa. Seuraavana päivänä mahdollisuus mm. tutustua meloen Suvasveden melontareittiin sekä Paimensaaren perinnetilaan. Lisätietoja Tsietsan nettisivuilla, päivittyy kesän mittaan. Ilm. 13.7. menn. Anja Karvonen p. 044 319 0980, atorrone(a)hotmail.com.

9.8. Kävelyä Tervareitillä (Owla)

Kävelemme Tervareitillä Pilpajärven laavulle eväiden syöntiin ja makkarapaistoon. Ilm. 7.8. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo(at)gmail.com.

17.–24.8. Kesävaellus Muotkatuntureille (Geatki)

Perinteinen kesävaellus suuntautuu Muotkatuntureille. 4–5 yötä yövytään teltoissa. Retken päätteeksi yövytään mökissä, jonka jälkeen kotimatalle. Retkellä ei ole yläikärajaa, joten mukaan mahtuvat kaikki peruskunnan omaavat vaelluksesta kiinnostuneet. Kustannukset ovat yleensä olleet n. 350 euroa, mutta tarkka summa koostuu toteutuneista kuluista eli opastuksesta, matkaku-

luista, ruuasta ja mökkiyöpymisestä. Teltat ja trangiat ovat Geatkilta. Ilm. 5.7. menn. Timo Kuusenaho p. 040 569 4918 tai tkuusenaho(a)hotmail.com.

23.8. Retki Kalimenkierrokselle Nuutinpaloista (Owla)

Oulussa Ylikiimingin Nuutinpalon P-paikalta lähtien tutustumme Sanginjoen luonnonsuojelualueeseen. Ilm. 20.8. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo(at)gmail.com.

30.8.–6.9. Ruskavaellus Hammas-tunturin erämaahan (Kolbma)

Lisätiedot Kolbman nettisivuilla ja ilmoittautumiset Heikki Numminen, heikki.numminen(a)fimnet.fi.

6.–13.9. Syyskerhoviikko Susi-Kiisalla (Owla)

Owlan syyskerhoviikkoa vietämme Susi-Kiisalla ja teemme parin päivän retken Norjaan Rastekaisan tunturille. Ilm. 20.8. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo(at)gmail.com.

6.–13.9. Ruskavaellus Muotkatunturien alueelle (Kavtsi)

Tarkemmat tiedot tulossa vuoden toisessa Väärtissä ja TL / Kavtsin nettisivuilla. Lisätiedot Juha Kelkka, juhake1960(a)gmail.com, p. 050 528 4539.

13.–20.9. Ruskapatikka (Kumpe)

Vaellaan leppoisalla tyylillä Ylläs-Pallas retkeilyreitillä Peura-kaltiosta Susikyrröön, matka yht.

70 km. Yöpyminen pääosin teltoissa, autiotuissa. kodassa. Kustannuksia bussimatkasta ja Susikyrrön majoituksesta n. 110€. Ilm. 1.8. menn. Onni Voutilaiselle, p. 050 365 6138, onskiv(a)gmail.com.

20.9. Taivalkoskella kävely Jokijärvelle Kalle Päättalon kodin portille (Owla)

Lähde kanssamme retkeilemään Taivalkoskella Jokijärvelle Kalle Päättalon kodin portille. Ilm. 15.9. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo(at)gmail.com.

5.–11.11. Römppäviikko Kilpisjärven alueella (Owla)

Lähdemme loppuvuoden maisemia katsomaan ja kävelemään Kilpisjärvelle. Majoitumme Kilpisjärven Biologisella asemalla. Retkeilemme myös Norjan puolella mm. Skibotenissa Hengenin putouksella. Ilm. 20.9. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo(at)gmail.com.

13.12. Liukulumikenkäilyä (Owla)

Lähde kenkäilemään liukulumikengillä kansamme johonkin. Päättämme kohteen joulukuussa. Ilm. 10.12. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo(at)gmail.com.

Tunturilatu-lehden 3/2025 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 29.7.2025 osoitteella osatu7997@gmail.com Verkkosivuille kerhot päivittävät itse tulevat tapahtumat ja ilmoittavat tiivistetyt tiedot myös lehden retkimuistiota varten.

HUOM. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun verkkosivuilla olevasta tapahtumakalenterista!

Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille. Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on "omat polut" retkikohteen suunnassa.

Sirotteluun tarvitaan lupalomake

Tunturiladun kämpille on nyt mahdollista sirotella tunturilatulaisten tuhkia, kun vaellus täällä maan päällä on päättynyt.

Ajatus tästä syntyi, kun kaikilla meillä ei ole omaisia, jotka huolehtisivat haudoistamme emmekä välttämättä halua tulla sirotelluksi oman seurakunnan kirkkomaalle.

Monen sielu on jo Lapissa, miksei sitten tuhkatkin.

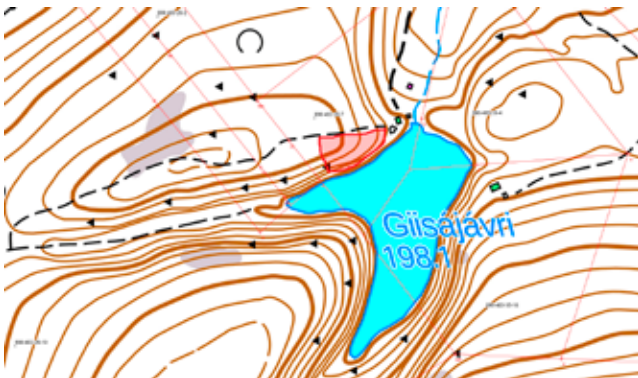
Omaiset tarvitsevat sirotteluvuonon krematoriota varten, jotta he voivat viedä tuhkat vainajan haluamaan

paikkaan.

Tunturiladun hallitus päätti syksyllä, että jokaiselle kämpille osoitetaan sirottelualue. Sirottelualueita ei ole rajattu maastoon, mutta karttaliitteisiin ne on merkitty. Tuhkan sirottelu koskee maa-alueita, ei vesialuetta, vaikka ne lähellä rantaa ovatkin.

Lain mukaan vainajan tuhka on haudattava pysyvästi yhteen paikkaan vuoden kuluessa tuhkausksesta.

Tuhkaa pitää käsitellä arvokkaalla ja vainajan muistoa

Susi-Kiisan sirottelualue on merkitty karttaan punaisella.

kunnioittavalla tavalla.

Sirottelun voi tehdä ainoastaan sulan maan aikana.

Tuhkaa siroteltaessa on syytä ottaa huomioon tuulen suunta ja voimakkuus. Tuhka on sirotettava noin 30 sentin korkeudelta. Kaikki tuhka sirotellaan yhteen paikkaan.

Vainajaa voi muistaa aineettomasti. Siksi alueelle ei ole luvallista jättää lyhtyjä tai muita muistoesineitä.

Tuhkan käsittelyssä tulee noudattaa hautatoimistolaikaa.

Susi-Talaksen sirottelualue on lompolon toisella puolella.

Lomake löytyy Tunturiladun verkkosivuilta osoitteesta <https://tunturilatu.fi/materiaalit/>

VAINAJAN TUHKIEN SIROTTELULUPA TUNTURILADUN KIIESTEISTÖJEN 1/4 SIROTTALUEELLE KREMATORIOTA VARTEN

VAINAJA:

Koko nimi ja syntymäaika:
Kuolinpäivä:
Kotikunta:
Viimeinen osoite:

HAUTAAMISESTA VASTAAVA:

Koko nimi ja syntymäaika:
Lähiosoite:
Postinumero ja toimipaikka:
Puhelin:

KIIESTEISTÖN OMISTAJA:

Tunturilatu ry

TUHKIEN SIROTTALUPAIKKA (rastita valittu kiinteistö, jossa sirottelu tapahtuu)

☐ Susikyry	☐ Susi-Kiisa	☐ Susi-Talas
Kunta: Enontekiö	Kunta: Utsjoki	Kunta: Inari
47-403-2-211	890-403-35-7	148-408-13-1
Karttaliite 1A	Karttaliite 1B	Karttaliite 1C

Paikka ja pvm _____ / ____ / ____

Hautaamisesta vastaava allekirjoitus ja nimenselvennys

Tunturilatu ry
<https://tunturilatu.fi/>

Lomake ja ohjeet löytyvät Tunturiladun verkkosivulta.

Susikyryn sirottelualue.

Tunturiladun syyskokous 3.-5.10.2025 Varala, Tampere

(Varalankatu 36, 33240 Tampere / www.varala.fi / info@varala.fi / puh. 03 2631 111)

OHJELMA

Perjantai:

18.00 Majoittautuminen ja vapaata oleskelua
20.00–20.30 Iltapala

Lauantai:

7.30–9.00 Aamiainen
9.30 Lipunnosto
10.00 Hallituksen keskustelutunti
11.00–12.30 Kokous 1.5 h
12.30–14.30 Lounas
14.30–15.30 Kotakorven luento
17.00–18.00 päivällinen
18.30 Susiaiset
20.00–20.30 Iltapala

Vapaata seurustelua

Sunnuntai:

7.30–9.00 Aamiainen
9.00 Susien kokous
10.00 Sähköiset kartat luento ja maastoharjoitus
12.30 Lipunlasku
12.35 Lounas

Huoneiden luovutus (klo 12.00)

Lauantain luento – Kerttu Kotakorpi

Tietokirjailija, meteorologi ja Ylen luontotoimittaja

ILMASTONMUUTOS RETKEILYN NÄKÖKULMASTA

Ilmasto on valtavassa myllerryksessä ja se näkyy jo Suomen luonnossa – lyhenevänä talvena ja köyhtyvänä luontona. Erityisen haavoittuva on kylmään sopeutunut Lapin luonto. Millaisia muutoksia ilmastossa on tapahtumassa ja miten ne vaikuttavat ainutlaatuisen pohjoiseen luontoomme sekä neljään vuodenaikaamme?

Sunnuntain luento

SÄHKÖISET KARTAT

Maastokartta, Karttaselain ja Oruxmaps mobiilikarttaohjelmien esittely ja harjoitus maastossa. Tutustutaan käytännössä eri karttasovelluksiin retkeilyn tukena. Tilaisuudessa saa opastusta sovellusten peruskäyttöön. Oruxmaps on sovelluksista ainoa, johon saa ilmaiset Suomen maastokartat offline-versiona, joka toimii ilman verkkoyhteyttä. Muissa sovelluksissa offline-kartat on maksullinen lisäpalvelu.

OSALLISTUMINEN JA MAJOITTUMINEN:

Majoituspaketit sisältävät osallistumismaksun, ohjelman sekä majoituksen ruokailuineen (aamupala, lounas, päivällinen ja iltapala).

Hinnat eri majoitusvaihtoehdoilla:

PE-SU

Majoitus 1 hengen huoneessa 280 €
Majoitus 2 hengen huoneessa 200 €
Majoitus 3–4 hengen huoneessa 180 €
Majoitus matkailuautossa 120 €

LA-SU

Majoitus 1 hengen huoneessa 170 €
Majoitus 2 hengen huoneessa 130 €
Majoitus 3–4 hengen huoneessa 120 €
Majoitus matkailuautossa 100 €

Osallistumismaksu ilman ruokailuja 20 €

Osallistuminen maksettava ilmoittautumisen yhteydessä, jolloin ilmoittautuminen katsotaan sitovaksi. Majoitushuoneet jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä. Yhden ja kahden hengen huoneita on rajallinen määrä. Järjestäjä pitää oikeuden järjestellä majoituksia.

MAKSU SUORITETAAN
Tunturikerho Kolbma Ry:n tilille:
TSOP FI82 5730 0820 3935 40
viitteellä: 3036

Kuvat: Harri Ahonen

Muistathan ilmoittautumisen yhteydessä kertoa mahdolliset ruokarajoitteesi ja toiveesi majoituskavereistasi.

ILMOITTAUTUMINEN MA 22.9.2025
MENNESSÄ: kolbma@tunturilatu.fi

LISÄTIETOJA: Erkkä Ikonen,
p. 044 3645 505 / eikonen@iki.fi

ITSEPALVELUKIRPPUTORI
JÄRJESTETÄÄN,
MIKÄLI MYYJIÄ
ILMAANTUU PAIKALLE

VaVa-leiri Susikyrössä 19.-25.7.2026

Tunturilatu järjestetää juhluvuonna Susikyrössä perinteikkään Vauvasta Vaariin, Muorista Mukeloon -leirin. Leiri on tarkoitettu 5-15 vuotiaille lapsille, jotka osallistuvat leirille tutun aikuisen, muun kun vanhemman, seurassa.

Leirille tulee hauskaa, monipuolista toimintaa. Retkeilyn lisäksi opetellaan luontotuntemusta, kädentaitoja sekä nautitaan yhdessä olost ja luonnossa olemisesta.

Majoittuminen tapahtuu etupäässä omissa teltoissa, kämppämajoitusta on vain rajoitettu määrä.

Tämä on ennakkoilmoitus leiristä. Varatkaa jo nyt allakassanne viikko mukavalle yhdessäololle!

Tarkemmat tiedot leiristä, ilmoittautumisista ja muista yksityiskohdista julkaistaan loppuvuoden lehdessä.

Leirin vetäjänä toimii Marita Maula p. 040 509 4412, marita.maula@kolumbus.fi. Tarkentavia tiedusteluja saa lähetellä.

KAUPPA AUKI

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Avaimenperä	5,00
Kangasmerkit	2,00/kpl tai 3 kpl/5,00
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	0,00 + postimaksu
Kuudes vuosikymmen -kirja	0,00 + postimaksu

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Maksuasioista:

Tunturiladun pankkitili on Oma Säästöpankki FI11 4108 0010 3176 86. Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

Tunturiladun tarvikkeita voi tilata yhdistyksen taloudenhoitajalta:

helenius.inka@gmail.com Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti. Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2025 / 2026

Tilanne
5.5.2025

VANHA KÄMPPI (10+4 paikkaa)

2.6.-10.6.	Jäsenvaraus (7/14)
8.8.-16.8.	Kämppeätoimikunta/ talkoot (14/14)
6.9.-13.9.	Alppas (14/14)
13.9.-20.9.	Kumpe (14/14)
11.10.-18.10.	Jäsenvaraus (14/14)

2026

28.3.-4.4.	Logi (14/14)
30.5.-6.6.	Kämppeätoimikunta/ talkoot (14/14)

18.7.-25.7.	VaVa (14/14)
-------------	--------------

5.9.-12.9.	Logi (14/14)
------------	--------------

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)

27.5.-1.6.	Jäsenvaraus (1/5)
8.8.-16.8.	Kämppeätoimikunta/ talkoot (5/5)
7.9.-13.9.	Jäsenvaraus (5/5)
13.9.-20.9.	Kumpe (5/5)

2026

16.3.-1.4.	Jäsenvarauksia (5/5)
4.4.-9.4.	Jäsenvaraus (1/5)
30.5.-6.6.	Kämppeätoimikunta/ talkoot (5/5)

18.7.-25.7.	VaVa (5/5)
-------------	------------

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)

25.7.-28.7.	Jäsenvaraus (4/5)
8.8.-16.8.	Kämppeätoimikunta/ talkoot (5/5)
6.9.-13.9.	Jäsenvaraus (5/5)
13.9.-20.9.	Kumpe (5/5)
20.9.-27.9.	Jäsenvaraus (5/5)

2026

16.3.-21.3.	Jäsenvaraus (2/5)
21.3.-28.3.	Jäsenvaraus (5/5)
28.3.-2.4.	Jäsenvaraus (2/5)
30.5.-6.6.	Kämppeätoimikunta/ talkoot (5/5)
18.7.-25.7.	VaVa (5/5)

Ajan tasalla olevat petipaikkavaraukset löytyvät verkkosivuilta kämppien varauskalentereista tunturilatu.fi/lapin-kampat/petipaikkavaraukset

SUSI-KIIISA (8 paikkaa)

7.6.-8.6.	Kavtsi (8/8)
8.6.-11.6.	Jäsenvaraus (3/8)
13.6.-14.6.	Kavtsi (8/8)
14.6.-21.6.	Vihitta (8/8)
1.8.-8.8.	Kämppeätoimikunta/ talkoot (8/8)
6.9.-13.9.	Owla (8/8)

2026

6.6.-13.6.	Kämppeätoimikunta/ talkoot (8/8)
------------	-------------------------------------

SUSI-TALAS (10 paikkaa)

28.5.-29.5.	Jäsenvaraus (2/10)
2.6.-3.6.	Jäsenvaraus (2/10)
3.6.-4.6.	Jäsenvarauksia (5/10)
4.6.-6.6.	Jäsenvaraus (3/10)
25.7.-1.8.	Kämppeätoimikunta/ talkoot (10/10)
23.8.-29.8.	Jäsenvaraus (6/10)
30.8.-6.9.	Tsietsa (10/10)
6.9.-13.9.	Logi (10/10)
13.9.-17.9.	Njalla (10/10)
27.9.-4.10.	Jäsenvaraus (10/10)

2026

13.6.-19.6.	Kämppeätoimikunta/ talkoot (10/10)
-------------	---------------------------------------

AIHKIN VARAUKSET

25.5.-1.6.	Jäsenvaraus
5.6.-11.6.	Jäsenvaraus
19.6.-23.6.	Jäsenvaraus
8.8.-16.8.	Kämppeätoimikunta talkoot
16.8.-26.8.	Jäsenvarauksia
29.8.-30.8.	Jäsenvaraus
5.9.-13.9.	Jäsenvarauksia
13.9.-20.9.	Kumpe
20.9.-26.9.	Jäsenvaraus
22.12.-6.1.	Jäsenvarauksia
2026	
21.2.-19.4.	Jäsenvarauksia
29.5.-6.6.	Kämppeätoimikunta/ talkoot (5/5)
18.7.-25.7.	VaVa (5/5)

ALUE- JA AVAINMAKSUT 2025

Kiinteistöjen aluемaksut (koskevat myös päiväkäyntejä jos käyttää palveluja): tunturilatu.fi/lapin-kampat/tukikohtien-kayttomaksut

Aluемaksut suoritetaan kämpissä oleviin lippaisiin tai kämpän viitenumerolla Tunturiladun tilille FI11 4108 0010 3176 86.

• Susikyrö (viite 5050)

jäsenet 10 €/vrk/hlö, ei-jäsenet 15 €/vrk/hlö

• Susi-Kiisa (viite 7090)

jäsenet 7 €/vrk/hlö, ei-jäsenet 10 €/vrk/hlö

• Susi-Talas (viite 6020)

jäsenet 7 €/vrk/hlö, ei-jäsenet 10 €/vrk/hlö

• Aluемaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.

Viikkomaksut (koskee koko kämpän varaamista 6-7 vuorokautta):

• Susikyrö vanha kämppi

600 € (viite 5050)

• Susi-Oskari 250 € (viite 5050)

• Koirra-Oskari 250 € (viite 5050)

• Susi-Kiisa 280 € (viite 7090)

• Susi-Talas 350 € (viite 6020)

Koko kämpän varaus 1-5 vrk vuorokausihinnalla (=jäsenen aluемaksu x kämpän paikkamäärä x vuorokausimäärä)

• Susikyrö vanha kämppi

100 €/vrk (viite 5050)

• Susi-Oskari 50 €/vrk (viite 5050)

• Koirra-Oskari 50 €/vrk (viite 5050)

• Susi-Kiisa 56 €/vrk (viite 7090)

• Susi-Talas 70 €/vrk (viite 6020)

Aihki (viite 8060)

vuokra 33 €/vrk/koko mökki.

Susikyrön autonlämmitystolppien käyttö 2 €/lämmityskerta (4 tuntia).

• Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan joko Tunturiladun tilille FI11 4108 0010 3176 86

(viite 5050) tai Pekan Oskarin eteisessä olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

Kämppien järjestyssäännöt

löytyvät verkkosivuilta kunkin kämpän kohdalta esim. tunturilatu.fi/lapin-kampat/susikyro, **Aihkin käytösäännöt** kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kampat/aihki

Kämppäavaimet

• Kämppäavaimen lunastusmaksu on 130 €. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta.

• Avainanomuslomake samoin kuin Kämppien avain- ja käytösäännöt löytyvät verkkosivuilta kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kampat/kamppaavaimen-lunastus

VARAUSTENHOITAJA SEKÄ AVAINANOMUKSET JA -PALAUTUKSET:

Sirpa Alapuranen,
p. 050 597 5811,
Vallikatu 5-7 A4, 02650 Espoo
sirpa.alapuranen(at)luukku.com,
varaukset(at)tunturilatu.fi

Avain lahjaksi!

Oletko miettinyt, että tunturilatu-laiselle mieleinen lahja on kämppäavain. Sen voi ostaa lahjaksi henkilölle joka on ollut Tunturiladun jäsen vähintään vuoden.

TIEDUSTELUT:

Sirpa Alapuranen, p. 050 597 5811
sirpa.alapuranen@luukku.com

Hiihtoviikko Kilpisjärvellä 5.–12.4. 2025

Sari Viitala

Aamuyöllä lähdimme ajelemaan kohti Kilpisjärveä. Matkalla kävimme kahdesti kahvilla ja ruokailimme myös. Uusia matkalaisia keräsimme matkan varrelta. Perillä olimme myöhään illalla ja pääsimme majoittumaan Kilpis-hotelliin. Uni kyllä maittoi pitkän matkan jälkeen.

Aamulla herätessämme söimme aamupalan ja suunnittelimme hiihtomatkaksi Salmivaaran kierrosta. Aurinko paistoi ja sukset luistivat hyvin, joten matkakin taittui hyvin. Eväitä söimme matkan aikana. Sieltä palatuamme meitä odotti lämmin sauna ja ruuat.

Seuraavana päivänä läksimme hiihtämään kolmen valtakunnan rajapyykille. Aurinko paistoi, hiihtokeli oli hyvä ja suksen luistivat.

Autiotuvalle päästyämme keitimme teet ja kahvit sekä söimme eväitä. Ne antoivat lisävoimaa paluumatkalle. Mallan sivua hiihtäessämme ja Ruotsin tuntureita katsoessamme matka taittui hyvin.

Saunat ja ruuat odottivatkin meitä matkalaisia.

Muina päivinä kiertelimme Saanan, Saanajärven kodalla kävimme eväitä syömässä.

Mallan luonnonlatu oli hy-

Kilpisjärven matkaiset. Sari Viitala (edessä), Pekka Erämo (takana vas.), Päivi Saalasti, Pentti Heinonen, Timo Uosukainen, Tapio Heino, Antitta Hiekkataipale ja Jarmo Hiekkataipale. Kuvasta puuttuvat Helka Pakarinen ja Tuula Ruotsalainen.

väsä kunnossa. Tsahkaljärven lenkki oli vaikeakulkui-

Yksi päivä oli poikkeukselli-

nen. Silloin oli kova lumipyry, jolloin hiihtoretki jäi tekemättä. Korvasimme sen Skibotnin matkalla Pohjois-Norjaan. Tutustuimme eri kohteisiin ja luontopolun kä-

velimme Jäämeren rantaa pitkin. Näin päivää taittui ja palasimme majapaikkaamme.

Viikko meni hyvin, tuli paljon hiihdettyä lumisessa maastos-

sa. Lunta oli noin kaksi metriä. Majoituspalvelut toimivat hyvin niin kuin oli sovittu.

Olemme menossa ensi vuonna samaan paikkaan 11.–18.4. 2026 eli viikolla 16.

Majoitusvaraukset on jo tehty. Matka on avoin kaikille halukkaille. Mukaan pääsee nelostien varrelta.

Pekka Erämo
Tunturikerho Kuovza

Pekka Erämo

Kolmen valtakunnan rajapyykillä Sari Viitala, Jarmo ja Anitta Hiekkataipale.

Skibotnin luontopolulla Sari Viitala (vas.), Anitta ja Jarmo Hiekkataipale, Helka Pakarinen, Tuula Ruotsalainen, Päivi Saalasti, Timo Uosukainen, Pentti Heinonen ja Pekka Erämo.

Heinosen Pentti kävelee puun päällä Skibotnin luontopolulla, Jarmo Hiekkataipale opastaa.